

Ko sem slišal, da se bosta pred kamero spet srečala **Al Pacino** in **Robert De Niro**, se mi je zasukalo od navdušenja. Pričakoval sem najboljši film leta. Morda celo najboljši film vseh časov. Vsekakor pa film, ki se bo lahko meril vsaj s kriminalko

Heat

, kjer sta se Pacino in De Niro srečala sredi devetdesetih. Žal sem dobil zajebano rutino.

Čisto povprečen policijski krimič, s katerim bi si Dirty Harry kot za šalo obrisal rit. Da se razumemo, **Righteous Kill** ni slab film, problem je v tem, da bi moral biti boljši. Veliko boljši, nekaj posebnega, nekaj drugačnega, nekaj takšnega, da bi bil vreden ponovne združitve Pacina in De Nira. Žal sta oba velikana preveč lena, da bi izbrala boljši film. Žal je obema velikanoma dovolj le to, da pozirata in se nastavljata kameri. No ja, nastavlja se Pacino, De Niro pa vmes nekajkrat poseksa še Carlo Gugino, ki je v filmu samo zato, da jo De Niro nekajkrat poseksa.

Pravzaprav tragičen film. Filmsko slovo dveh legend, ki bi jima moralo biti pošteno nerodno. Ki takega filma kljub honorarju ne bi smela sprejeti. Ki bi ga lahko morda sprejela šele pri devetdesetih, ko bi se lahko zgovarjala na demenco in na dejstvo, da zaradi prevelike dioptrije nista mogla prebrati scenarija. Righteous Kill je sramota za filmsko umetnost in za filme, v katerih sta nekoč igrala Pacino in De Niro. Righteous Kill je sramota že za Johna Leguizama in Donniea Wahlberga, kaj šele za Pacina in De Nira, ki igrata ostarela policista. Dolgoletna partnerja, ki ju osumijo, da na svojo roko pobijata kriminalce. Kot Dirty Harry, le da nimata adrenalina in da bi se bolje znašla v domu upokojujencev. Pa vendar, Pacino in De Niro sta taki legendi, taki faci, da konec koncev neseta tudi takšen rutinski film. Še posebej, ker tokrat nastopata skupaj in pri tem pravzaprav uživata. Še posebej na koncu, kjer bi lahko dialogi šli nekako takole:

Pacino: *“Kaj je, Robert, kdaj si nazadnje dobil kakšnega Oskarja?”*

De Niro: *“Ne seri, Al, daj mi raje povej, kdaj si nazadnje posnel kak dober film?”*

Pacino: *“Hja, Robert, ne pozabi, da sem igral v vseh treh Botrih.”*

De Niro: *“Upam, da ti nisi pozabil, da sem jaz igral v Taksistu in da sem za razliko od tebe za Botra dobil Oskarja.”*

Pacino: *“Okej, Robert, toda jaz sem v devetdesetih posnel vsaj Donnie Brasca in Carlito's Way, tebe pa je zamenjal kurčevi Leonardo Di Caprio.”*

Tako je, dragi moji, Righteous Kill izgleda kot komedija, kjer Robertu De Niro in Alu Pacinu ni nihče povedal, kdaj se morata smejati.

Prispeval Iztok Gartner
Torek, 12 Maj 2009 16:00

Razočaranje stoletja.

Ocena: 5/10

<http://iztokgartner.blog.siol.net/>